

BÉKE HARANG

Megjelenik minden hó 1-én.
Előfizetési díj egy évre 30000 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÖSPÖKI METHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyíregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők

Tűz eméssze meg őket!

Luk. ev. 9., 51-56-ig azt olvassuk, hogy Jézus előkélte magát, hogy Jeruzsálembe megy. Tudta, hogy ott ellenségei lesnek rája. Tudta azt is, hogy «az emberek kezébe adatik». Ismerte ezeket az embereket. Kétféle. Milyen lélek lakozik bennük. Azt is tudta, hogy vele úgy fognak elbánni, mint a farkasok a bárányal. Mégis felment Jeruzsálembe. Ha tüzes jelű, hirtelen elhatározású tanítványára, Péterre hallgat, akkor «kedvezett» volna magának, s nem a zsidó fővárosba, de valami eldugott faluba ment volna s ott csendben meghuzza magát. De ez nem isteni, hanem emberi eljárás lett volna. Jézus pedig az Atyánál isteni dolgokat látott, azért minden szava, tette, cselekedete isteni volt.

Jeruzsálembe igyekezett, hogy a megváltás művét szenvedésével, halálával teljessé, tökéletessé tegye. Lelki szemével már látta a dühöngő sokaságot, amint ökölbe szorított kezekkel fenyegetőzve ordították «feszítsd meg, feszítsd meg!» Látta a Golgotát ama latrokkal a keresztfán, kik között ő is pár nap múlva ott fog függni, elhagyatva övétől, megvelve a vak vezérektől s az általuk félrevezetett tömegtől. Mégis felment Jeruzsálembe! Bátra! Fejemelt fővel! Célegyenes!

Utja egy samariai falun vezetett át. Este felé járt az idő, mire övéivel odaért. Fáradt, éhes, szomjas a kis csapat. De im már itt is vannak a faluban. Az előre küldött követek biztosan megmondták már a falubeli vezetőknek, hogy ki érkezik a faluba, miért. Bizonyára gondoskodtak enyhítő lábvizről, egy kis kenyérről s hűsítő tejről vagy vízről s ami a fő, a fáradt vándorcsapat számára, csendes fekvőhelyről. Az út hosszú volt, perzselően tűzött a nap; enni sem értek rá, mert siettek s bizony utközben forrásvízre sem akadtak. Gondos, jó családapaként jóelőre gondoskodott Jézus, mire megérkezik tanítványával, az előre küldött követek mindent megszereztek, ami a fáradt vándort megörvendezteti s felfrissíti. De ime, mit találtak?

dort megörvendezteli s felfrissíti. De ime, mit találtak?

A követek szomorú arccal jelentik a Mesternek, hogy utjuk hiábavaló volt. Jelentik, hogy sem étel, sem ital, sem fekvőhely. Jelentik, hogy keményszívű nép lakja ezt a samariai falut. Ezek a samariaiak nem akarnak a zsidó Jézusról tudni. Szállás nincs! De ahelyett van ellenséges indulat, ridegség, könyörtelenség!

A tanítványok megdöbbenek a hír hallatára. Egymásra, majd Jézusra néznek. Már úgy örültek, hogy a fárasztó út után falut értek, elhígnak, lepihenhetnek. S ime, most milyen barátság-talan, nem várt fogadtatás. Keserű csalódás. Sőt a keserűségbe már egy kis harag is vegyül. Utóvégre ők nem gonosztevők, akikről félni kellene! A harag rózsapírja ül az arcokra. A szív mélyén ott gomolyog, ott forr, ott sístereg egy maró, fájó, tüzes érzés. Összenéznek. Majd a Mesterre szegeződik a szemük s jogosnak vélt felháborodásukban, végre e szavakban robban ki a keserű harag s tüzes indulat: «Uram, akarod-e, hogy megparancsoljuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és megeméssze ezeket.»

Igen, tűz eméssze meg ezeket! Ezeket, akiknek ott, ahol más embernek a szíve van, egy kő van. Ezeket, akik azért, mert samariaiak, mert más helyen, más formákban, más módon imádják az Istent, elzárkóznak mi előlünk, minket nem sajnálnak, éjnek idején a szabad ég alatt hagyni! Micsoda emberek ezek, akik az éhes, fáradt vándort irgalmatlanul elkergetik? Ezek még mernek a Garizim hegyére tempomba menni? Nem félnek, hogy rájuk szakad az épület? Ezek mernek még imádkozni? Ezek téged, «az élő Istennek fiát» így fogadnak? Veled így báznak? Kirugnak, mint egy közönséges csavargót? Majd elbánunk velük! A semmirevalók! A gyehenna tüze eméssze meg őket! Egyebet nem érdemelnek!

Igy háborognak, így méltatlankodnak, így keseregnek — s így vétkeznek a tanítványok! Értsd jól! A tanítványok!

A zsidók Jeruzsálemben az ő módjuk szerint, a samariaiak a Garizim hegyén más módon imádták az Istent. Ez a külsőleg eltérő mód, elválasztotta a gyakorlati életben az egyiket a másiktól. A vallási ceremónia képezte a nagy választalat, a magas kerítést. A zsidók a samaritanusokról s azok viszont öröklük nem akartak tudni. Még csak nem is beszéltek egymással. Ha találkoztak, kitértek. Sajnos! «A samaritanusok nem fogadják bé, mivelhogy Jeruzsálemben menő akaratját jelenti vala.»

Már az elemi iskolában, aztán a középiskolában aszerint könnök ismeretséget, s barátságot a gyermekek s az ifjuság, hogy ki milyen alakú s jelzésű templomba jár imádkozni. A külső vallási ceremóniák s szokások, belsőleg választják el egymástól az embereket. A vegyes házasságban élők közé mint egy hatalmas ék furakodik bele a külső vallási ceremónia. A bibliát olvasó reformátusnak szemel szur a rózsafüzért forgató s ujjait szenteltvízbe mártogató katolikus. Az apa vallásán nevelődő fiúk, igen sokszor heves hitvitákat vívnak az anyjuk vallását követő leánytestvérekkel. E hitviták sokszor tönkreteszik a békés családi együttélést. A falu beligazgatásában, jó terv megvalósításánál, ahelyett, hogy az összesek összefognának, felekezeti pártokra szakadva, felekezeti szemüveget tesznek fel s felekezeti harciaszközöket vesznek a kezükbe s a jó terv, a szép eszmény el lesz temetve örökre. Örökre? Nem. Csak addig, amíg az emberek a Garizim hegyén és

Jeruzsálemben imádják az Istent, vagyis, külső emberi formákban s ceremóniákban. De mihelyt egyszer megértik Jézus Krisztust s azt a fontos kérdést: «Nem tudjátok, minémü lélek legyen ti bennetek?» akkor megértik azt is, hogy Isten lélek, s őt nem vallási ceremóniák végrehajtása által, de lélekben s igazságban kell imádni. Megértik, azt, hogy a felekezetieskedés, az nem más, mint kerítésekkel elkeríteni az embereket s őket egymás iránti ridegségre, hidegségre, bizalmatlanságra s szeretetlenségre nevelni. Ha egyszer megértik Jézus Krisztust, akkor katolikus, nem gyűlöli a reformátust, református nem féltékenyedik lutheránusra, lutheránus nem félti báránykát a baptistától, baptista nem szeparálja magát methodistától, methodista nem fél a darbystától, darbysta nem fél a millenistától stb. Ha a tanítványok, akik csak a Jézus Krisztust akarják követni, egyszer tényleg megfontolják e szavakat: «Nem tudjátok, minémü lélek legyen ti bennetek?» akkor le fog esni az őket elválasztó kerítés — s akkor a samariai nem küldi el ajtaja elől a zsidót; akkor a samariai a zsidóban nem a zsidót látja, hanem a fáradt, az éhes, a szomjas, a pihenni vágyó vándort, akit nem lehet ridegen, sötét, hideg éjszakában hajlék nélkül hagyni, hanem akit szerető szívvel be kell fogadni s mint jó barátot, mint igazi testvért meg kell vendégelni. Igen, ha a tanítványok vizsgálják majdán, hogy milyen indulat s milyen lélek, milyen gondolkodás lakik bennük; akkor többször és többet néznek majd a Mesterre, aki

Istennel lépést tartani.

7Mk. 5, 21

Mire ajándékozott nekünk Isten kegyelmének a teljessége? Hogy használjuk és Istennek tetsző életet éljünk.

Még mindég sok olyan gyermeke van Istennek, akik azt gondolják, hogy azért élnek, hogy szép összefüvetekre járjanak el és ott épüljenek. Bizonyos, hogy kell a szép összefüvetel is, de életünk célja nem — hanem az, hogy Istent dicsőítsük isteni étellel. Ehhez rendelkezésünkre áll: Istennek az ereje. Ha Isten adományokkal megáld, ezekhez feladatokat is ad.

A mi feladatunk: Istennek tetsző életet élni. Ha Isten gyermekei csak ezt hallják, sokan nyugtalanokká lesznek és azt mondják: Ez nem is lehetséges. Megpróbáltuk, de nem ment. Hogyan következhetett be ez? Azt hiszem, hogy úgy próbálták meg, ahogyan én is próbáltam azelőtt, t. i. saját erőmből, a magam fáradozásával. Évekkel ezelőtt eljutottam Ezékielben ehhez az ígérezhez: «Azt cselekszem, hogy az én parancsolatában járjatok és az én törvényeimel megőrizzétek és betöltsétek.» Meg kell vallanom: olyan ember, aki az Ő parancsolataiban jár és az Ő törvényeit megőrzi, én nem vagyok. Elhatároztam tehát, hogy azzá leszek. Elhatároztam, hogy ezt sem

teszem többé, azt sem teszem többé. Természetesen imádkoztam is azért. A vége — teljes levertetés volt. Ha reggel elhatároztam, hogy többé nem izgatom fel magam, már 10 vagy 11 órakor elmondhattam: már megint.

Már odáig jutottam, hogy fájó érzéssel beletörődve azt mondtam: Lehetetlen olyan emberré lennem, aki az Ő parancsolataiban jár. Ekkor megegyeztem megnéztem azt az ígét. Ekkor megálltam, amit először nem vettem észre, hogy az állott: *Én* cselekszem. Ekkor megértettem, hogy nem az én dolgom ez, hanem az Istené. Ami számomra nem volt lehetséges, azt Tőle elvárhatom.

Igen, ha a magunk erejéből kellene Istennek tetsző életet élni, akkor azt mondanám: Ez lehetetlen. De meg van írva, hogy mindaz, ami a kegyességhez szükséges, nekünk ajándékozott. Itt már nem lehet kifogás és mentség. Isten semmit sem követel, amit előbb nem adott volna. De ha adott, akkor el is várja, hogy ajándékait használjuk és értékesítsük.

És ezt az Istennek tetsző életet nemcsak egysektől várja, olyanoktól akik különösen megkegyelmezett és megszentelt testvérek, nemcsak tanítóktól és vezetőktől, hanem minden egyes gyermekétől. Ezért ajándékozott nekünk az Ő

nem haragudott a barátságatlan fogadtatás miatt, aki nem engedte, hogy tűz essék az égből s megeméssze a szegény, félrevezetett embereket. Az önvizsgálat után megértik a tanítványok, hogy Jézustól még sokat, sokat kell tanulniok. Megértik, hogy ha ő a lelkek megtartása végett jött el e földre, akkor nem emésztheti meg tűzzel a sötétben bolyongókat. Ellenkezőleg, türelemmel, megbocsátással, szeretettel még megnyeri a félrevezetett samariáiakat is az ő országa polgárainak s mennnek még ők is azon az uton, melyen Jézus minden tanítványát vezeti — hazafelé — az égi Atyához!

Tanítványok, milyenek vagytok? Heveskedtek, irigykedtek, versenyeztetek, itélkeztek? A magatok kerítését emeltek s azt hiszitek, hogy csak azok, akik azon a kerítésen belül vannak, azok üdvözülnek, azok járnak a jó uton? Tanítványok, mit tesztek azokkal, akik Krisztust félretolják, kitagadják, gyalázzák, szidják? Tűzet, pusztulást, kárhazatot kértek rájuk? Avagy légmentesen elzárkóztok gyülekezeteitek falai mögé, hogy ezekkel a belpoklosokkal ne is érintkezhesetek? Lám, Jézus irgalmasabb nálatoknál, ő nem bocsátott rájuk tűzet, legfeljebb mindent eltűnni s mindent remélni tudó szeretetének tűzét! Jézus szeretett, hogy szeretetével értesse meg azt, hogy ő nem elveszteni jött az embereket, hanem megtartani a lelkeket! Tanítvány tedd hát te is, amit Mestered, Jézus Krisztus tett! Ne a harag, az itélkezés tüze, de a szeretet tüze emésszen téged! Ez élet!

W. J.

erejének teljessége, néked és nekem. Törvény ez? Nem, ez evangélium! Nekünk nem kell kegyes életet élünk, hanem szabad. Az ő kegyelme megengedi ezt nekünk, az ő ereje képessé tesz reá. Bele megyünk-e az ő dicsőséges terveibe és akarjuk-e Neki tetsző élettel dicsőíteni Őt?

Milyen az Istennek tetsző élet?

Ezt Énokhról olvashatjuk: I. Móz. 5:21–24-ben. Ezek a szavak «Énokh Istennel jár», szó szerinti való fordításban így hangzanak: «Lépést tartott Istennel.»

Te megérted, hogy ez mit jelent. Két barát megy együtt. Egyik a másikhoz alkalmazza lépéseit. Lépést tartanak.

De ott egy ur megy a kutyájával. A kutya hol messze elől jár, hol messzire el marad és az urnak meg kell állania és fűtyülnie, hogy a kutya észrevegye magát és utána jöjjön.

Milyen volt az életed eddig? Lépést tartottál Istennel? Vagy pedig sokszor előljártál türelmetlen tulbuzgóságban, máskor meg hátul kulogtál.

Aki Istennek tetsző életet él, az Istennel jár, lépést tart Istennel.

Milyen sokszor énekelted: «Nem akarunk

HIREK.

1897. 13. 5. —

— **Korencsik Mihály** testvér az anyagi nehézségek miatt megszűnt prédikátor előképző iskolának volt tanulója, Egrespusztára, Nógrádvármegye Bér községének közelébe, került gazdatisztnak. A munkásoknak feltűnt az, hogy új főnökük nem káromkodik s mikor ennek oka után érdeklődtek, nyerték azt válaszul, hogy egy Jézusban megnyugvást talált lélek már nem szolgája a bűnnek, s így ment a káromkodástól is. Foglalkozott a munkásokkal, másként bánt velük, mint egy Istentől távollevő lélek és bizonyoságot tett hitéről. Erre körülbelül 20 aláírással ellátott levelet küldtek Funk urnak, hogy készek methodistákká lenni és még többet akarnak megtudni az Ur dolgairól. Dr. Szalós és Bagyinszky Gyula testvérek, utóbbi mellékesen megjegyezve az ifjusági otthon révén megtért első methodista, megkísérelték az illetőkkel érintkezésbe lépni s ha az Ur isteny akarja, nekik a jövőben szolgálri.

— **Egy zsidó rabbi Jézusról.** Dr. Stephen J. Wise newyorki főrabbi egyik legutóbbi prédikációjában azt hirdette, hogy a zsidóságnak is követnie kell a nagy tanítómasternek, Jézusnak a tanítását. Eljő az idő, mikor az egész zsidóság imádni fogja Jézust, mint Messiást! De boldog idő lesz az!

— **A világ népesedése.** A világon most 1800 millió ember él és pedig 500 millió Európában, 900 millió Ázsiában, 150 millió Afrikában, 200

vesztegelni, hanem hűségesen sietünk utánad.

Hogyan volt ez a valóságban? Némelykor elmaradtál. Ha valamivel megbízott, nem volt hozzá kedved, vagy ahogyan mondtad, «Nem örültél neki». És nem vitted véghez a megbízást. Máskor pedig olyant is végeztél, amit nem kellett volna: Előre szaladtál.

Mindkettő helytelen. Isten sem azt nem akarja, hogy elmaradjunk, sem azt, hogy előre siessünk. Lépést tartunk Vele.

Istennel lépést tartani? Megtehetjük mi ezt? Nem tulnagyok-e az ő léptei a mieinkhez képest. Bizonyára nem! Hiszen ő tudja, hogy milyenek vagyunk, ő tudja és gondol arra, hogy mi hol vagyunk. Ő nem terhel tul minket és nem siet úgy, hogy Vele ne mehétünk.

Mikor Ézsau találkozott a Mezopotámiából haza térő Jákobbal, el akarta kísélni a testvérét. De Jákob elutasította ezt a kíséretet. Mert Ézsau embereivel együtt lovon volt. Jákob pedig nyáját hajtotta maga előtt. Ott olvassuk I. Móz. 33:13-ban Jákob szép feleletét.

Mennyire vigyáz Jákob a nyájra! Vigyáz arra, nehogy hajszoltassék és megeröltessék. Megszégyenithetné Jákob a mi Urunkat Istenünket? Nem! Az Ur ügyel arra, hogy bennünket tul ne

millió Észak- és Dél-Amerikában és végül 7 millió Ausztráliában és Oceániában. Francia országnak 1870-ben volt 38 millió lakosa, most van 39, de ebbe már be van számítva Elzász és Lotharingia lakossága is, mely terület a háború után lett az anyaországhoz csatolva. Németországnak 50 évvel ezelőtt volt 37 milliója, most van 64, az Egyesült Amerikai Államoknak volt 36, most 110 milliója van és Nagybritanniának volt 30 és ma 48 és fél milliót számlál.

— A római «Szenté» zárószámadása. Az Observatore Romano, a Vatikán hivatalos lapja, folyó évi első számában az Anno Santo központi bizottságának közlései alapján a szentévi zárandokok számát nemzetek szerint összeállítva a következőkben közli: Magyarország 4782, Jugoszlávia 5464, Csehszlovákia 3854, Románia 520, Ausztria 2783, Németország 39.875, Spanyolország 12.892, Franciaország 11.593, Anglia és Írország 6287, Svájc 5325, Belgium 5285, Lengyelország 3207, Portugália 2370, Luxemburg 2000, Malta 1210, Hollandia 1127, Dánia, Svédország és Norvégia 706, Lettország és Litvánia 74; Európán kívüli országok: Amerika 5286, Ázsia 831, Afrika 527, Ausztrália 300, Filippin-szigetek 35. Ez volna összesen 116.333 zárandok. Mindenestre messze elmarad a millió mögött, amelyet egyes ügynökök világgá kürtöltek!

A «Bekéhímők»-ben, baptista testvéreink lapjában alábbi elszomorító hírt olvastuk: «Meglácoltak egy baptista prédikátort, nem Ázsiában és nem Romániában, hanem — Magyarországon.

erőltessenek. Ugy igazítja lépteit, hogy lépést tarthassunk Vele. Ez bizonyos.

Ha Énokh tudott Istennel lépést tartani, nekünk is sikerülni fog! Milyen vékony bibliája volt Énokhnak, ha szabad így mondanom. Mi pedig mennyit tudunk! Láthatjuk Üdvözítőnk utját a jászoltól a keresztségig. Láthatjuk az Ő szenvedéseit, halálát és feltámadását. Mégis megszégyenít minket az ótestamentumi ember? Talán mégis olyan időben élt Énokh, amikor könnyebb volt, mint ma Istennel járni? Nem! ez sem áll! Kortársa volt Lámekhnak, aki a hetedik volt Ádám után. Ettől a Lámekhtől származik a Biblia első költeménye: I. Móz. 4: 23—24-ben. A legdurvább ökölgög ideje volt az, amelyben Lámekh és Énokh éltek. Hogy kedvezőbb lett lett volna az Istennek tetsző élet folytatására, mint a mi korunk? Alig hiszem!

De talán a körülmények, melyek között Énokh élt, különösen kedvezőek voltak? Ezt sem lehet elmondani. Nagy háztartása, sok állatja volt és éppen ezért sok szolgálója és szolgálatja. Itt bizonyosan nem ment minden egész simán. Bizonyára volt ok az izgalomra és a haragra. De Énokh lépést tartott Istennel. Istennek tetsző élet élt 300 évig.

Az úgy azóta már a miniszterium előtt van. Itt csak arra akarunk rámutatni, hogy mennyire figyelmen kívül hagyják egyes hatóságok az állam törvényeit és a kormány rendeleteit. Egy-egy szolgabíró, jegyző vagy csendőr maga akar új törvényt csinálni működése területén a baptisták ellen. Sok hatósági ember nem tudja felérni ésszel, hogy a vallásszabadság minden embernek legszentebb joga s ma már székelyszámba megy a nyugateurópai műveltség szempontjából: valakit vallása miatt üldözni. Egyébként a baptista prédikátor meghívásra és kellő felhatalmazással temetni készült. Isten ígését akarta hirdetni az összegyűlt népnek. Az ember önkéntelenül is felteszi a kérdést, hogy miért kell olyan kétféle módon bánni az ígéhirdető prédikátorral és a frankhamisításban részes tábort püspökkel? Lapunk februári s márciusi számában ehhez hasonló esetekről szintén adtunk már hírt.

— A föld összes mohamedánjainak száma 236 millió lélek. Ebből az óriási tömegeből csak 12 millió tud írni-olvasni. Ezeknek a túlnyomó része is pap vagy hivatalnok, úgy, hogy a közép népet általában a legmélyebb tudatlanságban van.

— 835 nyelv! A Brit- és Külföldi Bibliatársulat most adta ki legújabb kimutatását, amelyben időrendi sorrendben felsorolt 835 nyelvet, amelyekben a Biblia, vagy az Újtestamentum, esetleg egyes Evangéliumok le vannak fordítva. Mikor a Bibliatársulat megalakult 1804-ben, akkor csak 72 nyelven volt meg a Biblia, mult év júliusában pedig 835 nyelven! Adjunk halát ezért a nagyszerű haladásért Istennek!

Csodálatos ember ez az Énokh!

Mi volt a titka ennek a kegyes életnek? Hogyan tudott ő lépést tartani Istennel? Bizonyára nem tudott mindég lépést tartani. Volt olyan ideje is, amikor elbukott és felkelt. Voltak győzelmei és leveretetései. De azután beállott egy fordulat az életében, Meg látta, hogy több is lehet az életben, mint az ilyen lefelé. Bármilyen rövid is a Biblia hiradása, egészen világosan megmutatja Énokh életének ezt a forduló pontját. I. Móz. 5:21—22. Előbb nem maradt meg az Istennek tetsző életben, most már megmaradt. Megértette mitől függ. Egyetértett Isten gondolataival. Istennel járt szüntelen és lépést tartott vele.

Ha Énokh meg tudta ezt tenni, akkor mi is megtehetjük.

Életed akkor lesz istenes élet, ha te is szüntelen Istennel jársz. Nem szaladsz előre s nem kullogsz messze hátul, hanem Istennel lépést tartasz. Ő vele lépést tartva elérkezel földi céljaidhoz s mennyei céljaidhoz. Életed Istennek tetsző élet lesz. Mégegyszer kérlek, hívő testvérem: tarts lépést az Istennel!

M. E.

— **Minden vasárnap egy bibliavers.** Egy kínai misszionárius írja a következőket: «A Hunan tartománybeli kínai hívők tudják, hogy mi az: áldozni és szenvedni az Evangéliomért! Nem szokatlan az, hogy idős férfiak és nők 5, 10, sőt 15 kilométert is gyalogolnak, hogy vasárnap résztvehessenek a gyülekezetben. Ha elértek az összejövetel helyére, akkor nem követelik, hogy szindus prédikációkban, vagy pompás karénekekben legyen részük, hanem nekiülnek tanulni a Bibliát. A tanulás igen egyszerű, de hasznos és pedig a Biblia egyes verseit tanulják kívülről. Így aztán sokan, akik azelőtt a belüket sem ismerték, különös megerőtetés nélkül elsajátították az Evangéliomok nagy részét, ami különösen a megpróbáltatások idején megbecsülhetetlen értéket adott. Nagyon jó lenne, ha az európai keresztyének, sőt a hívő gyülekezetek tagjai is megtanulnák a kínai keresztyénektől azt, hogyan kell az Ur házában viselkedni? Nem feleséggel, s nevetgélessel kell az időt eltölteni, hanem az Ige olvasásával s tanulásával.

— **Gyermekotthonunk Budakeszin** több jóltevéő hathatós segítsége által 2 hold szántóföldet tudott venni s így még több elhagyott s nélkülözö gyermeket tud felkarolni s istápolni. Mikor oly nagy az önzés és az élvhajhászás, Isten iránti hálával jól esik tapasztalnunk, hogy még vannak lelkek, akik csendben az Ur Jézus iránti szeretetből jótékonykodnak s Luk. 16. 9. verse alapján használják fel földi kincseiket.

— **Áta (Baranyamegye).** E név lapunkban ezentul többször fog szerepelni. Marquard E. borjádi prédikátor már több ideig hirdette e helyen Isten Igéjét s most 14 lélek kérte gyülekezetünkbe való felvételét. Ezzel a felvétellel Átan is megalakult gyülekezetünk.

— **Nyíregyházán márc. 13-án** tartotta Funk M. a negyedévi konferenciát. Az utána következő vasárnapon 7 próba tag lett felvéve. Funk superintendens vasárnap délután meglátogatta a nagykállói gyülekezetet, ahol nagyszámu hallgatóság előtt hirdette az Igét.

— **Nagykállói munkánkról.** 1926 január 6-án felvettük gyülekezetünkbe az első 7 tagot próbára. Két év óta dolgozunk Nagykállóban. Vasárnapról vasárnapra vagy a prédikátor vagy egy gyülekezeti munkás, vagy az ifjuság egy tagja szolgált az Ige után vágyakozó lelkeknek. Néha az egész énekkar is kivonult Kállóba. A hűséges munkát az Ur megáldja. Nagykállóban református, róm. kath. és gör. kath. felekezet van; de részükről semmiféle indolenciát nem tapasztalunk, amit e helyen is örömmel ismerünk. Ottani testvéreink szorgalmasan látogatják szerdán és vasárnap délutáni összejöveteleinket.

— **Evangelizáló Miskolcon.** Március 1—7 Löbel János budapesti prédikátor hirdette az Igét a miskolci gyülekezetben. Testvéreink szorgalmas hívogatása után a kocsmából átalakított

imaterem naponta megtelt hallgatókkal. Hiszszük, hogy az Ur lelke elvégzi a magvetés utáni munkát s ottani gyülekezetünk úgy belsőleg, mint külsőleg megerősödik! Viktor R. prédikátornak s nejeének, valamint a gyülekezet munkás tagjainak Miskolcon s környékén bő alkalom kínálkozik a missziózásra. Az Ur gazdag áldását kívánjuk e munkára.

— **A vakok bibliájára** a nyiregyházi gyülekezetben adtak: L. M.-né 25.000 koronát, H. J.-né 25.000 koronát, özv. B. M.-né 50.000 koronát, W. J.-né 50.000 koronát. További adományokat még elfogadunk s illetékes helyre juttatjuk.

— **Kérelem.** Kedves olvasóinkat, tagjainkat s barátainkat kérjük, legyenek szivesek mult évi előfizetésüket, valamint ez évi előfizetésüket a szerkesztőségnek megküldeni. A nyomdaköltség sok s mi is érezzük a nyomasztó gazdasági helyzetet. Tiszteletpéldányokat s szegényeknek ingyen példányokat ezentul is szivesen küldünk.

— **100.000 K-t a Békeharang 1911. évi 4-ik számáért** adunk annak, aki ezt a számot szerkesztőségünknek mielőbb beküldi. Sokszor átolvasás után a lapokat vagy tüzgyújtásra, vagy arra használják fel, hogy szalonnát csavarnak bele. Kár. Ha nem adjuk másoknak olvasás végett, akkor legjobb a lapot összegyűjteni s év végén beköztetni.

— **Jakob János,** novisadi superintendens jelenté, hogy január 28—29-én Konstantinápolyban résztvett az intermissziói konferencián. E konferencián képviselve volt Törökország, Görögország, Jugoszlávia, Bulgária, Románia és Albánia ez alkalommal nem voltak képviselve, de később ezek is képviseltetik magukat. Kik rendezték e missziói konferenciát? Az «American board», a «Kongregational püspöki methodista», «Hilfsbund für Orientmission», «Robert College» (főiskola). «A konstantinápolyi leányfőiskola», a «Brit- és külföldi Bibliatársulat» és a «Ker. ifj. egyesületek». A konferencia célja az volt, hogy megállapítsák, hogyan tudnának a különböző egyházak és testületek a muzulmán misszió érdekében együttmunkálkodni. Így: hogyan teremthetnének közös irodalmat; egymás evangelistáit s munkásait hogyan cserélhetnék ki; illetve, hogyan használhatnák fel közösen s az eddig szerzett tapasztalatokat hogyan értékesíthetnék az összések javára. Imádkozó lélekkel, a biblia olvasása s az Ur lelkének segítségül hívása mellett tartották meg az előkészítő jellegű tanácskozásokat s hoztak határozatokat. A határozatokat az egyes missziók s testületek vezetősége elé terjesztik, ezek megtárgyalják s aztán véglegesítik s megkezdik a muzulmán misszió lendületesebb tevékenykedését. Örülünk, hogy a Balkánon s a muzulmán világban végbemenő missziói munkában ami egyházunk is tevékeny részt vehet. Isten áldása koronázza az emberi tervezetést és fáradozást.

A szakitós naptár áldása. A szakitós (tömb) naptár egy olvasónője ezeket írta egy leveleiben: Nekem igen szomorú ifjúságom volt. A nagyvárosi bűnös életem korán megismertem. Szüleim mindketten iszákosok voltak s folyton marakodtak. Gyermekéveim napjai igen szomorúak voltak. Egy nap egy barátságos arcú nő jött szobánkba. Nekem egy babát, szüleimnek pedig egy szakitós naptárt adott. A naptárt olvasták, de életük nem változott meg, tovább civakodtak. Atyám egyszer súlyosan megbetegedett. Az orvos véleménye szerint menthetetlen volt. Ekkor Istenért kértem, hogy segítsen rajta. S Isten segített. Az orvos is kijelentette, hogy csoda történt. Atyám még 12 évig élt s mint az Ur gyermeke halt meg. Az a mag, amelyet ama nő által ajándékozott tömbnaplár szívünkbe elvetett, az végre is kikelt s megtermette gyümölcsét. És most úgy igyekszem az Ur iránti hálámat leróni, hogy évente néhány ilyen naptárt én is ingyen osztok szét.

Vajjon te ismered-e a hazai tömbnaplart? Olvasod-e? Isten Igéjét ismered, szereted-e? Ha nem, úgy szerezz bibliát — s olvasd!

Nagyfőkésék az Isten országában. Ezek nem fényes palotákban laknak s nem is rendelkeznek milliárdokkal, avagy sok ezer hold földdel. A történelem sem beszél róluk. De az Élet könyvében fel van a nevük írva. Ime egy-kettő az Isten országának nagyfőkésői közül. Az egyik egy szegény özvegy asszony. A negyedik emelet egy kicsiny szobáscájában huzza meg magát öt gyermekével. A legnagyobb gyermek 14 éves, a legkisebb 6 éves. Ez a szegény özvegy karácsonykor a berlini városi misszióknak 50 Pfenninget küldött következő sorok kíséretében: E pár garas jusson azoknak, kik nálamnál is szegényebbek.

A másik egy vak nő Köln városában, Szegényes berendezésű padlás szobában lakott. Hozzá még öreg édesanyját is el kellett tartania. Kosárfonásból tartatta fenn magát s édesanyját. Mégis többször küldött a pogány missió javára egy-egy 5 márkás ezüstöt. Ezt mindig nagy örömmel tette. Később is, mikor guta ütötte s 25 évig nyomta az ágyát. Nem szűnt meg imádkozni s nem szűnt meg adakozni.

Ha mindannyian, akik magukat keresztyéneknek nevezik s hívőknek tartják, ilyen lélekkel adakoznának s annyit adnának amennyit tényleg tudnának adni, akkor nem látnának szükségét az árvaházak, az aggok otthónai s a többi jóléti intézmények, akkor lenne pénz bőven s lehetne irgalmat s jótékonyt gyakorolni, sokkal nagyobb mértékben, mint így.

Te vajjon nagyfőkés, vagy-e már az Isten országában?

Ima Ne aggodalmaskodj! Karácsony estéje közeledett 1827-ben. Wichern János szorongó szívvel várta az ünnepélyes estét. Mióta atyja meghalt, ő tartotta el édes anyját és fiatalabb testvéreit. Még csak egy tallérja volt. Tanítványaitól pedig még nem kapott pénzt. Azon töprengett, hogy mivel szerezhetne övének örömet. Mondja meg édes anyjának, hogy nincs pénze? Igen sokszor elpanaszolta édes anyjának a nehéz helyzetet. Ilyenkor a nemes nő mindig azt mondta: Keressétek először Isten országát, akkor minden egyéb meg lesz. Wichern tudta, ha anyjának elpanaszolja, hogy az ünnepre sincsen pénze akkor megint fenti kijelentést fogja hallani. Azért hát nem édes anyjának, hanem a jó Istennek panaszkolta el a baját. S a jó Isten gazdagon megterítette karácsonykor az asztalt. Alighogy Wichern befejezte imáját, egy levelet kapott, melyben Sieveking Amália arról értesíti, hogy mindaddig míg egyetemi tanulmányait befejezi, évente 60 tallérral támogatja. Ezenkívül megérkeztek a Wichern család jóbarátai karácsony estéjére, akik szintén sokféle jót hoztak s Wichern boldog karácsonyi ünnepeket ünnepelt.

Beteg vagy? Bajban vagy? Szükségben vagy. Kétkedsz? Bűn nyom? Elhagyatott vagy? Szenvedsz? Szomorkodsz? Aggodalmaskodsz? Oh ne, ne agodalmaskodj! Mondj el mindent Istennek s ő csodálatosan megsegít! Hidd el!

Sírfeliratok: Kopernikus (1543.) sírkövén ez van írva: «Uram, nem kívánom azt a kegyelmet, amit Pál nyert, sem azt a bünbocsánatot, amit Péter nyert el, csak add nekem azt a kegyelmet, amit addtál ott a keresztfán a latornak!»

Pestalozzi (1827.) sírfelirata: «Mindent másokért, magamért semmit!»

Ima Egyik a másik nélkül nem sokat ér. Egy keresztyénné lett pogány ember, ki halázzal foglalkozott, az egyik evezőjére azt írta: Imádkozz! a másikra pedig: Dolgozz! Mikor csónakján egyszer meglátogatta őt egy európai ember, kinevette őt amiatt, hogy még imádkozik s bizik az ima erejében. Erre a hívő keresztyén csak az egyik evezővel evezett, amelyre az volt írva: Dolgozz! A csónak nem hajadt előre csak körben forgott. Azután a másik evezővel evezett, melyre az volt írva: Imádkozz: A csónak most sem haladt előre, hanem ellenkéző irányban megint csak forgott a maga tengelye körül. Csak dolgozni, de nem imádkozni, nem ér semmit, s viszont csak imádkozni s nem dolgozni szintén nem ér semmit. Imádkozni és dolgozni, a kettő szorosán egymáshoz tartozik. Te vajjon hogyan dolgozol s hogyan imádkozol?

W. J.

A nyiregyházi gyülekezet levele.

Február havában, mint lapunk legutóbbi számában beszámoltam, Bácskában jártam, hol az Ur kegyelméből 6 methodista gyülekezetet látogattam s ezen idő alatt összesen 28 alkalommal hirdethettem az Igét. Meglátogattam a gyülekezetek tagjait s velük együtt örvendezhettem az evangelium terjedésének s velük együtt alázkodhattam meg a hívő testvérek mulasztásai s gyarlóságai felett. Mig távol voltam a nyiregyházi gyülekezettől, levélbeli összetöztetésben állottam a testvérekkel. Misziói munkám közepette egy nap az alábbi verses üdvözlöt küldték, ami felette megörvendeztetett s arra készítetett, hogy misziói munkámat bevégezve, hazasiessenek a nyájhoz. A vers, melyet a nyiregyházi gyülekezet egy tagja irt, a következő:

Jó pásztorunk...

*Jó pásztorunk! üdvözlötünk küldjük néked,
S azt üzenjük: gyere haza, várunk téged.
Azt üzenjük: szomjas a nyáj és vár reád
S aki szomját csillapítja, csak Te valál.*

*Tőled atyánk edesebb az ige nekünk,
S életünk is könnyebb, ha itthol Te vagy velünk.
Jóságos arcodat látni, úgy kívánjuk...
S hogy ismét közöttünk lehess, ahig várjuk.*

*Alig várjuk: az ígét hogy tőled halljuk,
Jójj mielőtt, mi itt mindnyájan akarjuk.
Gyere haza tenékküled szomjaz a nyáj
Igaz pásztor a nyájnak csak Te valál.*

*Te valál: ki itatád a szomjusókat,
Tőled tanulánk pásztorunk: szepet, s jókat.
Te mutatod az irányt: merre haladunk,
Gyere haza nélkülöd oly magunk vagyunk.*

*Széd a nyáj pásztor nélkül, jer hát hamar
Közülünk téged mindenki látni akar.
Gyere haza jó pásztorunk, várva várunk,
Beteg nélkülöd az élet itt minátunk*

*Minél előbb jer hát haza, s vezess minket,
Maradj velünk, s köljöd ha kell sebeinket.
S vigasztaljad meg közöttünk a gyengéket
Jer, jer haza jó pásztorunk... várunk téged!*

testvéri szeretettel:

Nyiregyháza 1926. február 6-án.

A nyiregyházi methodista gyülekezet.

HARMÓNIAUMOK

A legjobb gyártmányu harmóniumok
igen előnyös feltételek mellett kap-
hatók: KER. KÖNYVESHÁZ
BUDAPEST, FELSŐ ERDŐSOR 5. SZ.

„Tiszteljed a te atyádat és a te anyádat, hogy jól legyen neked dolgod és hosszú életű légy a földön.“

Igy hangzik az Isten 10 parancsolatja közül az egyik. De ezt a parancsolatot, sajnos, sokszor elfelejtik nemcsak a kis gyermekek, nemcsak az ifjak, de a férfiakká és nőkké fejlődött gyermekek is. Különösen akkor felejtik el, mikor már ők maguk is szülők s az ő szüleik már nagyszülők, sőt már dédnagyszülők.

Ismerek olyan gyermeket (ki bár maga is nagymama már) beteg édes anyjának egy falat kenyert, egy tányér levest nem ad.

Ismerek olyan fiut, aki a bibliai korhatáron túl lévő, elaggott édes anyjától sajnálja a falatot s legjobban kiterítve szeretné az anyját látni.

Ismerek olyan leányt, aki 80 éves édes atyját úgy ápolgatja, úgy dédelgeti, hogy még a széltől is óvja. Mindent megtesz, amit szemé, szája kíván. Akkor boldog, ha öreg atyjának valami örömet szerezhet.

Sajnos, ritka ma az olyan fiu s az olyan leány, aki dédelgeti, a testi s lelki gyarlóságban lévő elaggott szüleit. De azért az Isten parancsolatja mégis igaz. Aki tiszteli, szereti, becsüli, szolgálja apját, anyját, jó és balsorsban, az Isten áldásában részesül.

Szomorú az alábbi történet:

Egy előregedett apa hat felnőtt gyermekének átadta minden vagyonát, házát, földjét, pénzt, amije csak volt. Ugy gondolkozott, hogy majd csak eltartják öt öreg napjaira. Először a legidősebb fiánál telepedett le. De nem sokáig lehetett az elsőszülöttnél. Az hamar ráunt. Alig várta, hogy valami ürügy alatt megszabaduljon atyjától. Egy nap megjött az alkalom. Odalépett atyjához s azt mondta: «Atyám, ma éjszaka kis fiunk született. A bölcsőt éppen oda kell tenni, ahol most károszéked áll. Amúgy is szűk a szoba, alig férünk. Legjobb lesz, ha öcsémhez költözködöl. Az ő szobája jóval tágasabb!» Az öreg kiköltözködött. De második fiánál sem volt sokáig. Az is hamarosan ráunt. Ez is talált ürügyet s azt mondta: «Apám, nagyon szereted a jó meleg szobát; nekem pedig megfájdul a melegben a fejem. Lám, az öcsém az pék, ott mindig jó meleg a szoba. Éppen olyan fázós öregeknek való. Nála igazán, jobban fogsz lakni, mint nálam! Az öreg már látta, hányat ütött az óra, azért nagy szomorúan, átköltöz-

ködött harmadik fiához, a pékhez. Egy bizonyos ideig csak melegezett az öreg a tényleg jó meleg szobában. Fájó lábainak jót tett az állandó, jó meleg. De a pék is hamarosan ráunt apjára. Ürügyet ő is talált, mikor is így szólt atyjához: «Látod atyám, nálam nincs se éjjeled, se nappalod; itt mindig ki-bejárnak az emberek. Üzletem olyan, mintha egy galambduc lenne, még csak ebéd utáni álmom sem zavartalan. Jó lenne, ha Kató lányodhoz költözködnél, az a város szélén lakik, ott nagy a csend. Ott zavartalanabban pihenhetnél.» Az öreg már tudta, mit jelentsen az iránta tanusított látszólagos gyengéd gyermeki szeretet s kiköltözködött a város szélén lakó Kató lányához. Ugy gondolkozott, hogy a nőknek gyengédebb a lényük s irgalmasabb a szívük, talán tényleg jobb lesz a lányánál, mint a három fiánál. Egy ideig csak meg volt. Türték. De nem sokáig. A lány is tudott szép ürügyet találni, s úgy tett, mintha csupán az édes atya iránti szeretete szólna belőle, mikor azt mondta: «Ugy sajnálak kedves atyám, mikor vasárnaponként a templomba mégy, vagy máshova kell menned. Oly messze kiinn vagyunk. Hozzá még oly magasak a házukba vezető lépcsők, mert nem földszinten lakunk. Ugy gondolom, az Erzsínél jobb lenne laknod, mert azoknál nincs egy lépcső sem.» Az öreg ezt is megértette. Ment az Erzséhez. De ez is ráunt. Azzal állt az apja elé: «Látod apám, ami házuk itt a folyó part mellett épült. Nedves. Az pedig nem tesz jót a reumás lábadnak. Sáriéknak olyan jó, száraz szobájuk van, ott talán meg is gyógyulna a lábad.» Az öreg ezt is megértette. Sőt mintha maga is elhítte volna, hogy Sáriéknál, kinek az ura sirás, a befásított, szépen virágzó s jól gondozott temetőben helyre fog állni az egészsége. Elment oda. De alig volt ott 2 napig, akkor kis unokája, játék közben a nagyapa ölébe ült s beszélgetés közben így szólt: «Tudod, nagyapa, tegnap a mama azt mondta a Sári néninek, mikor itt volt látogatásban, hogy számodra a legjobb lakás az olyan kis lakás lenne, mint amelyet édes apám szokott ásni naponta.» Mikor az öreg ezt a kijelentést hallotta, a sok csalódás és keserűség, ami mind a három fiánál és három lányánál érte, úgy belenyilalt egyszerre a szívébe, hogy hollan hanyatlott hátra karosszékében. Most a hat hálátlan gyermek tényleg utolsó lakásába tehetné az elaggott apát.

Van-e még édes atyád, édes anyád? Tiszteled, szereteted-e? Testi és lelki gyengeségeiket, az agg korral járó különféle bajaikat, gyermeki szeretettel tudod-e hordozni? Gondold meg jól, hogyan bánsz elaggott szüleiddel, mert egykor te is megöregszel.

Aki atyját, anyját tiszteli, s nekik szeretettel szolgál, az biztos lehet afelől, hogy az Isten megáldja érte. Ime így megszerezheted már földi életed számára az Isten gazdag áldását.

W. J.

Szép falimondások

bibliai versekkel, alkalmas husvétli ajándéknak, továbbá énekes könyvek, levélpapír bibliai mondásokkal, képeslapok, tájképek kézi festéssel, bibliák, magyar és német vallásos irodalmi termékek beszerezhetők.

Ker. Könyvesház, Budapest
Felső erdősor 5.

Olcsó, de jó étkezés!

Pontos
kiszolgálás.
Borraló nincs.
Kellemes családi jellegű otthon.
Politikai s egyházi
lapok.
Hol?

Budapest, Dob-u. 70. Alkoholfmentes Étterem

Április

1. II. Kor. 1. 15—2. II. I. Móz. 24. 50—67.
2. Ján. 19. 17—30. Es. 53. 3. II. Kor. 2. 12—3. II. 118. Zsolt. 14—24. 4. Márk. 16. 1—8. I. Kor. 5. 6—8. 5. Luk. 24. 13—35. Ap. Czel. 10. 34—41. 6. II. Kor. 3. 12—4. 6. I. Móz. 27. 1—13. 7. II. Kor. 4. 7—18. I. Móz. 27. 14—29. 8. II. Kor. 5. 1—10. I. Móz. 27. 30—40. 9. II. Kor. 5. 11—21. I. Móz. 27. 41—45. 10. II. Kor. 6. 1—10. I. Móz. 28. 10—22. 11. Ján. 20. 19—31. I. Ján. 5. 1—5. 12. 26. Zsolt. I. Móz. 32. 1—14. 13. II. Kor. 6. 11—18. I. Móz. 32. 22—32. 14. II. Kor. 7. 1—16. I. Móz. 33. 15. II. Kor. 8. 1—13. I. Móz. 35. 1—15. 16. II. Kor. 8. 14—24. II. Móz. 12. 1—14. 17. II. Kor. 9. 23. Zsolt. 18. Ján. 10. 12—16. I. Péter 2. 21—25. 19. 27. Zsolt. II. Móz. 12. 15—28. 20. II. Kor. 11. 16—33. II. Móz. 24. 21. II. Kor. 12. 1—10. III. Móz. 16. 1—17. 22. II. Kor. 13. IV. Móz. 6. 22—27. 23. Gal. 1. 1—10. IV. Móz. 21. 1—9. 24. Gal. 1. 11—24. Es. 40. 28—31. 25. Ján. 10. 16—23. I. Péter. 2. 11—20. 26. 28. Zsolt. I. Pét. 1. 1—12. 27. Gal. 2. 1—14. I. Pét. 1. 13—25. 28. Gal. 2. 15—21. I. Pét. 2. 1—10. 29. Gal. 3. 1—14. I. Pét. 2. 11—25. 30. Gal. 3. 15—29. I. Pét. 3. 8—22.